

עפ"ת 33449/09/14 - מדינת ישראל נגד יוסף אלעול

בתי המשפט

עפ"ת 33449-09-14
22 ינואר 2015

בית משפט מחוזי באר שבע

לפני: כבוד השופטת טלי חיימוביץ

בעניין: מדינת ישראל באמצעות עו"ד שטורק מפמ"ד

המעוררת

נגד

יוסף אלעול באמצעות ב"כ עו"ד כנען

המשיב

פסק דין

ערעור המדינה על גזר דין של בית משפט השלום לתעבורה (כב' סגן הנשיאה, השופט לנדסמן), בתיק פ.ל. 8267-05-14 מיום 30.7.14, לפיו הורשע המשיב על פי הודאתו בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, תשכ"א-1961, וגזר עליו עונשים של פסילת רישיון נהיגה למשך 7 חודשים, ועונשים נלווים.

בית המשפט קמא נימק את גזר הדין, בכך שהמשיב עבר מבחני נהיגה בהצלחה, ולכן לא יהיה זה הוגן לחייבו במבחני נהיגה מחדש.

המדינה מלינה על קולת העונש, וטוענת בכתב הערעור, כי מדובר בעונש החורג לקולא בצורה מופרזת מרמת הענישה הראויה, וכי טעה בית המשפט קמא, עת נמנע מלהשית עונש מאסר בפועל, והשית פסילה בפועל לתקופה כה קצרה. מדובר במשיב, אשר למרות שלא היה מעולם מורשה לנהיגה, צבר לחובתו 18 הרשעות תעבורה קודמות. נטען, כי בית המשפט קמא לא נימק את גזר הדין, ולא ברור מדוע כה הקל עם המשיב. מדובר באדם החוזר ומסכן את שלום הציבור, בהיותו נוהג מבלי שהורשה לכך, והוא גם עבריין תעבורה סדרתי.

בנוסף, לחובתו הרשעות בפלילים.

אין מקום להעניק למשיב פרס על התנהגותו, ולאחר שהוציא רישיון נהיגה במהלך המשפט, להקל עימו באופן כה גורף, תוך מתן משקל רב לעניין זה.

על כן עתרה המדינה להשית על המשיב מאסר בפועל, ולהאריך את תקופת הפסילה.

עוד עתרה לחשב את הפסילה מיום מתן גזר הדין, וזאת לאחר שהיה על המשיב לשהות במצער בית מלא עד מועד גזר הדין, ולכן ממילא היה אסור לו לנהוג גם בתקופה זו.

ב"כ המשיב עותר לדחות את הערעור. לטענתו, בית המשפט קמא עקב אחרי שיקומו של המשיב, ואישר לו לצאת ממעצר הבית כדי ללמוד נהיגה ולקבל את רישיון הנהיגה. המשיב עבר דרך שיקומית בתקופת ההליך, הוא עובד במפעל עופות מזה 15 חודשים, ולפני כן עבד בחברת אבטחה (ב"כ המשיב הבטיח במהלך הדיון כי יציג את תלושי השכר, ולצורך כך ניתנה לו שהות של 7 ימים, אך הוא לא עשה כן, ולכן פסק הדין נכתב מבלי שתלושי השכר עמדו לנגד עיני - ט.ח). ב"כ המשיב טען כי החזרתו של המשיב מאחורי סורג ובריח תסכל את הדרך השיקומית שעבר בעצמו. אשר לפסילה, עתר לפסילה לתקופה קצרה מ-12 חודשים, שאם לא כן, יאלץ המשיב לעבור מחדש מבחן עיוני ומעשי.

לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, ובגיליון הרשעות התעבורה של המשיב, החלטתי לקבל את הערעור.

מדובר בעבירה חמורה, אשר מתחם העונש ההולם בגינה נע בין 0-6 חודשי מאסר ובין 3-48 חודשי פסילה בפועל.

מדובר במשיב אשר אין זו הפעם הראשונה בה הוא נוהג ללא רישיון. בעברו 18 הרשעות תעבורה קודמות, מה שמלמד כי לפחות 18 פעמים בעברו כבר נהג ללא רישיון. בנסיבות אלה, העונש על המתחם. אמור להיות ברף הגבוה ולא ברף הנמוך.

העובדה שהמשיב הוציא רישיון נהיגה, אינה מרפאת את הפגם והפסול בהתנהגותו, ואינה יכולה לבטל את החומרה שדבקה בו. גם אם ביקש בית המשפט להביא בחשבון הליך שיקומי כלשהו, היה מקום לבחון זאת באמצעות שירות המבחן, ולציין שיקול זה במפורש במסגרת הנימוקים.

מאחר שבית המשפט של הערעור אינו ממצה את הדין עם נאשמים, לא אשית על המערער מאסר בפועל. עם זאת, אני מאריכה את תקופת הפסילה ומעמידה אותה על 24 חודשים, והיא תימנה מיום מתן גזר הדין.

יתר רכיבי גזר הדין יעמדו על כנם.

ניתן והודע היום, ב' שבט תשע"ה, 22 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.